

Temps Pasqual - Cinquè diumenge

Per FrancescR el dl., 09/05/2022 - 00:00

[Ac 14,21b-27](#)

[Ap 21,1-5a](#)

[Ap 21,1-5a](#)

1. Quin ambient, aquell Dijous Sant...!

Tot i que Joan no ho narra, Jesús acabava d'instituir l'Eucaristia, el Memorial de la seva vida, mort i resurrecció. Havia rentat els peus dels seus deixebles, en un gest de solidaritat i servei, Judes acabava de consumir la seva traïció i desapareixia del mapa, emportat pels seus "dimonis" i sentiments negres... I en aquell instant tan carregat d'emocions, Jesús té la serenitat de proclamar que ara ell i el Pare eren glorificats, és a dir, que ara es realitzava l'acte més gran i sagrat, que donava glòria al Pare i a ell. Aquell escàndol, aquella follia de dolor i humiliació era la lloança més gran que es pot retre al Pare i a ell mateix. Coses de Déu, que els humans mai no entendrem. És la manera com Déu assumeix la decisió de Jesús d'estimar fins a la mort. És la màxima victòria del bé sobre el mal, de la veritat de les coses sobre la mentida de la pobre vida humana... I tot embolicat amb el paper d'una comprensió total envers la pobre condició humana...

2. Les últimes voluntats de Jesús

Enacra no s'havien comptat tots els preceptes positius o negatius dels llibres de l'Antic Testament (això ho farà el savi Maimònides, que en comptarà fins a 613, dels quals 365 estan formulats negativament i 248 en positiu). El cas és que Jesús només té l'obsessió que el seus seguidors s'emportin un resum vital de tot el que ells els havia dit, fet i ensenyat; una mena de record viu de la seva persona i del seu missatge. I, estava claríssim que seria l'amor, les ganes de fer un món feliç, responsable i just. Es tractava de l'amor. Aquesta força que ens fa capaços de treure el millor de nosaltres mateixos. Algú va dir aquest resum tan real i esplèndid: "Et necessito perquè t'estimo; i t'estimo perquè et necessito!" que descriu totes les nostres vides perfectes o imperfectes, però que faria que el món no plorés tant per culpa dels odis i les violències de tot tipus.

3. Més encara: ser testimonis

És el distintiu dels qui volem seguir Jesús i de tanta gent de bon cor que sap transmetre aquell ADN, que caracteritza la bondat del seu tarannà. El testimoni cristià no té res a veure amb la propaganda; però sí amb les conviccions. La propaganda ve de fora i el testimoni surt de dins. I la nostra societat necessita gent convençuda, gent d'una peça, que parli amb les obres i també amb les paraules, que sigui lliure i valenta. "En això coneixeran que sou deixebles meus" No en altres coses, ni en les normes, ni en les formes de pietat, ni amb les teories ni en les lleis. Segur que les gran teories de les organitzacions polítiques tenen totes les teories previsibles escrites i ben formulades..., i mai ens hem avergonyit tant de ser de la ONU o de l'OTAN. Un personatge del món de l'esport es va sincerar fa unes setmanes parlant del "fracàs de la política i dels polítics", que amb les seves guerres no fan altra cosa que generar odi, sofriment i por. No, no era això el que Jesús volia aquell Dijous Sant...

ETIQUETES

AMOR GLORIFICACIÓ TESTIMONI